

انترناسیونال ۴۲۶

اساس سوسیالیسم

انسان است.

سوسیالیسم جنبش بازگرداندن
اختیار به انسان است.

منصور حکمت

حزب کمونیست کارگری ایران

Worker-communist Party of Iran

جمعه ۲۰ آبان ۱۳۹۰، ۱۱ نوامبر ۲۰۱۱

www.m-hekmat.com

جمعه ها منتشر میشود

Fax: 001-519 461 3416 anternasional@yahoo.com

سر دبیر: کاظم نیکخواه

به مناسبت نود و چهارمین سالگرد انقلاب اکتبر جهان به انقلاب اکتبر دیگری نیازمند است

انقلاب اکتبر دوره نوینی را در تاریخ بشریت گشود که بازگشت ناپذیر است. اکتبر آنچه را تاریخ ناممکن قلمداد میشد که گویا مردم محروم و فرودست یعنی اکثریت مردم همیشه باید فرودست و بی اختیار بمانند، و یک اقلیت "از ما بهتران" باید همیشه مهار آنها را در دست داشته باشد، را پایان داد. گرامسداشت انقلاب اکتبر امسال همزمان است با یک حرکت جهانی و میلیونی علیه نظام سرمایه داری. مردم، "۹۹ درصدیها"، در چهار گوشه جهان علیه فقر و بیکاری و مصائب نظام سرمایه داری پیاخته اند و برای تحقق یک زندگی بهتر با دولتهای سرمایه میجنگند. جهان برای خلاصی از فقر و خطر مداوم جنگ و کشتار و نا امنی و تروریسم، به انقلاب اکتبر دیگری نیازمند است. برای تغییر وضع موجود، برای عبور از بریت سرمایه داری و ساختن جامعه ای آزاد و برابر، انقلاب اکتبر راه نشان میدهد: هم حضور طبقه کارگر سازمان یافته و وجود یک حزب کمونیستی و رهبری ای تیز بین و مصمم که پیروزی انقلاب اکتبر را ممکن کرد ضروری است، و هم آموختن از دلایل شکست انقلاب اکتبر که انقلاب اقتصادی و لغو کار مزدی در دستور آن قرار نگرفت! طبقه کارگر برای آزادی خود و آزادی کل جامعه راهی جز انقلاب علیه سرمایه داری ندارد. زنده باد سوسیالیسم

۵ نوامبر روز اعتراض جهانی
برای آزادی کارگران زندانی و
زندانیان سیاسی با موفقیت
برگزار شد، صفحات ۸-۱۱

راه خلاصی از خطر جنگ سرنوونی حکومت اسلامی است

مصاحبه با حمید تقوایی در مورد تبلیغات جنگی اخیر

حمله نظامی به ایران صحبت کرده
است، اخبار زیادی از تلاش جدی
نتانیاهو برای جلب نظر اعضای

اسرائیل و غرب داغ شده است. از
جمله شیمون پرز رئیس جمهور
اسرائیل از قریب الوقوع بودن

انترناسیونال: حمید تقوایی این
روزها دوباره فضای جنگ و حمله
نظامی به جمهوری اسلامی در

صفحه ۳

نه جنگ، نه بمب، نه دفاع از رژیم به بهانه جنگ، سرنگون باد جمهوری اسلامی!

در هفته گذشته آتش تبلیغات و تهدیدات جنگی با اظهارات برخی مقامات دولت دست راستی اسرائیل و همچنین محافظی از هیات حاکمه آمریکا و بعضی دول غربی، مبنی بر امکان اقدام قریب الوقوع نظامی بر علیه برنامه تولید بمب اتمی جمهوری اسلامی، زبانه کشید. این تهدیدات طبعاً با رجز خوانی ها و تبلیغات متقابل خامنه ای و احمدی نژاد و سایر مقامات جمهوری اسلامی روبرو شد. در این میان اپوزیسیون "اصلاح طلب" و پرورژیم بهمراه پاسدار- ژورنالیست های رنگارنگ با "نامه سرگشاده" و "هشدار" هایشان به میدان آمدند تا به بهانه دمکراسی و حقوق بشر و در پناه ضدیت با جنگ به دفاع نهان و آشکار از جمهوری اسلامی بپردازند.

تهدیدات جنگی اخیر که بر متن بن بست های سیاست داخلی و منطقه ای دولت حاکم بر اسرائیل و تمایلات برخی جناح های حاکم بر آمریکا و انگلیس و در متن اوضاع پس از انقلابات و تحولات اخیر خاورمیانه، صورت میگیرد، نگرانی فزاینده مردم ایران، منطقه و جهان را برانگیخته است. تردیدی نیست که جنگ و حتی اقدام نظامی اسرائیل علیه جمهوری اسلامی تنها میتواند از یکسو به نفع ارتجاعی ترین جریانات در اسرائیل و غرب باشد و از سوی دیگر برای جریانات

صفحه ۷

جنگ و بیانیه روشنفکران ملی - اسلامی

نیروها و جریانات سیاسی با خط
فاصل های روشن و شفاف تری
بروز پیدا کرده است.

حسن صالحی
با بالا گرفتن تهدیدات جنگی
و احتمال حمله نظامی به
جمهوری اسلامی از سوی
اسرائیل و غرب، صف بندی

صفحه ۶

کمپینی موفق در حمایت از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی گفتگو با شهلا دانشفر

انترناسیونال: کمپین آزادی
کارگران زندانی در ۵ نوامبر در
شهرهای متعددی در گوشه و کنار
جهان برگزار شد. ارزیابی شما از این

صفحه ۲

بازتاب هفته

رکورد زندانها و زندانیان

خانه دوست کجاست

یاشار سهندی

سوریه: شکست طرح اتحادیه عرب و سرایش اسد!

محمد شکوهی

آپارناید جنسی در بیستهای اسکی

جایزه برای تحویل ماهواره ها!!

قیمت کلیه چند است؟

شهلا دانشفر

صفحات ۴-۵

صفحات دیگر

رهبری که دیگر به هیچکس اعتماد ندارد!

هادی وقفی، صفحه ۱۲

دولت ائتلافی، تلاش بیهوده سرمایه داری یونان

بهروز مهرآبادی، صفحه ۷

سخنرانی مینا احدی در جلسه آموزشی آکادمی جرج

فون فولمار در مونیخ

صفحه ۳

کارگران پتروشیمی امیر کبیر بار دیگر دست

به اعتصاب زدند

صفحه ۵

زنده باد سوسیالیسم!

کمپینی موفق در حمایت از ...

از صفحه ۱

نوامبر به عنوان يك روز حرکت بین المللی برای آزادی کارگران زندانی و زندانیان سیاسی در ایران حرکتی موفق بود. سراسری بودن و پیوستن ۳۴ شهر جهان به آکسیون اعتراضی ما در این روز، شرکت و سخنرانی مستقیم نمایندگان از اتحادیه های کارگری در برخی از کشورها در این آکسیونها و حمایت آنها از این کمپین، وصل شدن آکسیون های اعتراضی این روز به جنبش اشغال میادین در شهرهایی که مصادف با جمع بودن مردم در میادین اصلی آن بود، اینها از جنبه های مهم این حرکت بود و کارگران ایران را به جنبش جهانی طبقه کارگر وصل میکرد. در این روز چهره کارگران زندانی در سطح جهانی معرفی شد. و ما توانستیم صدای اعتراض آنها و همه زندانیان سیاسی در ایران در سطحی جهانی باشیم. اینها همه از جمله نقطه قوتها و ابعاد جدید و بین المللی کمپین برای آزادی کارگران زندانی بود.

در سوئد اتحادیه خدمات اجتماعی سوئد، حزب چپ سوئد و حزب سوسیالیست عدالتخواه سوئد همبستگی خود را با کارگران زندانی اعلام کردند و نمایندگان آنها از جمله سخنرانان میتینگ اعتراضی ۵ نوامبر در مقابل سفارت جمهوری اسلامی در استکهلم بودند. آکسیون بین المللی ۵ نوامبر در ونکوور کانادا رسماً مورد حمایت جنبش 'اشغال ونکور' قرار گرفت و بخشی از برنامه اعلام شده برای بعد از ظهر آن روز بود و این میتینگ مورد پشتیبانی شورای کارگران شهر، اتحادیه رانندگان اتوبوس و شماری از سازمانها و نهادهای اپوزیسیون جمهوری اسلامی در این شهر نیز قرار گرفت. در این مراسم معاون پرزیدنت شورای کارگران شهر از طرف دهها هزار عضو اتحادیه های کارگری ونکوور و حومه پشتیبانی خود و اتحادیه های متشکل در شورای کارگران را از مبارزات کارگران ایران اعلام کرد و خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط کارگران زندانی و همه زندانیان سیاسی در ایران شد. در فرانکفورت نیز همزمانی آکسیون ۵ نوامبر با تجمع جنبش اشغال میادین در مرکز

اصلی این شهر توانست توجه جمعیت وسیعی را بطرف این حرکت اعتراضی جلب کند. مردم حاضر در آنجا با امضای تومارهای ما همبستگی خود را با کارگران ایران اعلام میکردند. در لندن همانطور که در گزارشات مفصل آمده است، آکسیون اعتراضی ۵ نوامبر مصادف با تجمع کارگرنی بود که بعد از ۵ روز راهپیمایی از شهرهای دیگر به لندن رسیده بودند. این حرکت اعتراضی کارگران از سوی چند اتحادیه کارگری در انگلیس فراخوان داده شده بود. ما در تماسی با جمعیت تجمع کننده در میدان ترافالگار اسکور لندن ضمن اعلام همبستگی خود با آنها توانستیم توجه جمعیت حاضر را به حرکت خود می آمدند و تومار ما را امضا میکردند و در آخر هم سه نفر از کسانی که در مارش اعتراضی آنها دهل میزدند، به صف تظاهرات ما پیوستند و با زدن دهل در صف ما همبستگی خود را با این کمپین اعلام کردند. در ژاپن جمال صابری سخنران نشست اتحادیه کارگران راه آهن دورو چیپا بود. و در آنجا در مورد کارگران زندانی و مبارزات کارگران در ایران و اهمیت همبستگی جهانی کارگری سخن گفت و در میزبانی اطلاعاتی عکس های کارگران زندانی را و پتی شن کمپین برای آزادی کارگران زندانی را به نمایش گذاشت. در این نشست نمایندگانی از اتحادیه های کارگری برزیل، آمریکا و کره جنوبی نیز حضور داشتند. مجموعه این اتفاقات شور و هیجان دیگری به میتینگ های اعتراضی ۵ نوامبر داد. اما بصورت معترضه و در آخر بد نیست به سکوت رسانه های فارسی زبان مثل بی بی سی و غیره در برابر این جنب و جوش وسیع اعتراضی در ۵ نوامبر و عدم انعکاس کوچکترین خبری از این حرکت چه قبل و چه بعد از اتفاق اشاره ای داشته باشیم. سکوتی که بیش از پیش بی ربطی آنها را به جنبش اعتراضی کارگران و کل مردم ایران بیان میکند.

انترناسیونال: فکر میکنید برای اینکه این حرکت بتواند گسترده تر شود و شهرها و کشورهای بیشتری را در برگیرد و حکومت اسلامی را بطور جدی زیر فشار بگذارد، چه اقدامات دیگری باید انجام داد و چه کارهایی را در دستور دارید؟

شهلا دانشفر: ۵ نوامبر بطور واقعی شرایط امروز جهانی و اعتراض مشترک همه کارگران جهان را به نمایش میگذاشت. کارگران و مردم معترض بیرون آمده بودند و علیه سرمایه داران و دولتها دست به اعتراض میزدند. زمان اینگونه است و ما در حرکتها و آکسیونهای بین المللی مان باید خود را با این وضعیت جهانی منطبق کنیم و بتوانیم به این حرکت عظیم وصل شویم. از همین رو بدرست بسیاری از سخنرانان میتینگ های اعتراضی ما در این روز بر این نکته که ما نیز بخشی از جنبش ۹۹ درصدی ها هستیم و خواستها و دردهای مشترکی داریم، تاکید میگذاشتند. به نظر من نیز این جنبش عظیمی است که يك نقطه قوت ما در تمام کمپین های جهانی خواهد بود. با اتکا به این جنبش و این نیرو ما باید تلاش کنیم که جمهوری اسلامی را در سطح جهانی به انزوا بکشانیم. و صدای اعتراض کارگران ایران و مردم ایران را جهانی کنیم. با این نیرو ما میتوانیم به جمهوری اسلامی فشار بیاوریم و خواهان آزادی فوری کارگران زندانی و همه زندانیان سیاسی از زندان شویم.

طیبا آکسیونهای اعتراضی در ۵ نوامبر گوشه ای از کار ما بود. کمپین برای آزادی کارگران زندانی تا آزادی همه کارگران در بند از زندان ادامه دارد. ما علاوه بر تدارک این روز اعتراض جهانی، طی این مدت تلاش کرده ایم که در مورد کارگران زندانی و سرکوبگرهای رژیم اسلامی در ایران با سازمانها و اتحادیه های مختلف کارگری در سطح جهانی تماس بگیریم، خبر رسانی کنیم و از آنها بخواهیم که تومارهای ما را امضا کنند، قطعنامه های اعتراضی بدهند و به اعتراض ما بپیوندند. تا همین جا پاسخ های مثبتی از اتحادیه های کارگری در کانادا، در سوئد، در نروژ و در فرانسه گرفته ایم و در آکسیونهای اعتراضی ما در ۵ نوامبر نمونه هایی از موفقیت هایمان در این زمینه را همانطور که

در سوال قبل سعی کردم نشان دهم، میتوان دید. بدنبال همه این تلاش ها بطور مثال اکنون در صفوف کمپین برای آزادی کارگران زندانی هستند کسانی که عضو اتحادیه های کارگری هستند. همکاری که در همین ۵ نوامبر نقش مهمی در اطلاع رسانی و جلب حمایت دیگر سازمانهای کارگری داشتند. ما تلاش میکنیم این را گسترش دهیم و اتحادیه های کارگری و سازمانها و نهادهای انساندوست هر چه بیشتری را به همکاری با کمپین برای آزادی کارگران زندانی جلب کنیم. ما از آنها میخواهیم که با نامه های اعتراضی و به هر شکلی که میتوانند به جمهوری اسلامی فشار بیاورند که کارگران زندانی و زندانیان سیاسی را از زندان آزاد کند. ما تلاش میکنیم تا در متن اوضاع اعتراضی امروز جهانی جمهوری اسلامی را زیر

علیرغم تهدیدات کارگران لوله سازی خوزستان همچنان در اعتراض هستند

کارگران لوله سازی خوزستان روز سه شنبه ۱۰ آبان در ۲۴مین روز متوالی همچنان به تجمع اعتراضی خود مقابل استانداری ادامه دادند. اخبار در این خصوص حاکی است که مدیرکل سیاسی امنیتی خوزستان به منظور خاتمه دادن به این تجمعات، کارگران را تحت فشار قرار داده و آنها را تهدید کرده است که مانع پرداخت بیمه مهر ماه و آبان ماه کارگران خواهد شد. کارگران اما به این تهدیدات توجهی نکرده و همچنان به تجمع اعتراضی خود ادامه میدهند. اعتراض این کارگران روز ۱۱ آبان با تجمع بیش از ۱۰۰ کارگر در ساعت ۱۰ صبح در مقابل استانداری خوزستان وارد ۲۵مین روز خود شد. اعتراض این کارگران روز ۱۴ آبان، با تجمع بیش از ۱۰۰ تن از این کارگران در مقابل استانداری واقع در خیابان فلسطین اهواز، وارد ۵مین هفته خود شد.

تجمع اعتراضی کارگران اداره خطوط راه آهن استان مرکزی

تعدادی از کارگران خطوط راه آهن استان مرکزی در اعتراض به عدم پرداخت حقوق و دستمزدها از ۲ تا ۱۱ ماه از ساعت ۱۰ صبح شنبه ۱۴ آبان ماه در مقابل ساختمان اداری راه آهن اراک اجتماع کردند. این کارگران که با حداقل ۱۴ تا ۳۰ سال سابقه کار از دی سال ۸۹ پس از واگذاری بخشی از خدمات راه آهن به بخش خصوصی به شرکت تراورز که از زیر مجموعه های شرکت امیرآریا خسروی، به شمار می رود با دارا بودن حکم استخدام کشوری و بیمه تامین اجتماعی از زیر مجموعه شرکت راه آهن دولت به پرسنل شرکت تراورز تغییر وضعیت داده شده اند، هر يك از ۲ تا ۱۱ ماه است که حقوق، دستمزد و اضافه کاری دریافت نکرده اند. یکی از کارگران گفته است که مدیریت شرکت نه تنها حقوق و مزایا و اضافه کاریهای کارگران را به موقع پرداخت نکرده بلکه نزدیک ۲ سال است که از پرداخت حق صندوق که ذخیره مالی کارگران است و از تجمیع واریزی کارگران از حداقل يك تا ۳ میلیون تومان تشکیل شده است به کارگران امتناع ورزیده است.

بازتاب هفته

سوریه: شکست طرح اتحادیه عرب و سرآشوب اسد!

در هفته ای که گذشت تظاهراتهای گسترده و سراسری مردم بر علیه رژیم اسد با قدرت ادامه یافت. تلاش های اتحادیه عرب برای دخالت در امور سوریه، بویژه تلاش برای گنجاندن و تحمیل "اپوزیسیون خودساخته" به منظور آغاز گفتگو و معامله با رژیم اسد صدای اعتراض را از درون انقلاب سوریه بلند کرد. در همین رابطه نیروهای "هوادر اصلاحات در سوریه" که عمدتاً تحت نفوذ اتحادیه عرب، ترکیه و با تأیید آمریکا قرار دارند، تلاش های گسترده ای را برای قانع کردن رژیم اسد برای مذاکره بکار بردند، اما با مخالفت مردم سوریه، این تلاش ها نتیجه بر عکس داد. ارزیابی اتحادیه عرب و دست اندرکاران سناریوی مهار و کنترل انقلاب مردم و مذاکره با رژیم اسد، بطور واقعی در میان مردم و نیروهای سرنگونی خواه سوریه جایی ندارد. در پاسخ و در مخالفت با این سیاست های ارتجاعی، صدها هزار نفر از مردم سوریه در شهرهای بزرگ این کشور دست به تظاهرات زدند. خواست مردم و نیروهای انقلابی سرنگونی رژیم اسد می باشد. سرنگونی رژیم اسد در جنبش انقلابی که در سوریه در جریان می باشد بصورت یک خواست همگانی در آمده است و مردم هر گونه تلاش و تقلا برای سنگ اندازی در مسیر مبارزه برای به زیر کشیدن رژیم اسد را تاکنون توانسته اند خنثی کرده و مهر و خواست اصلی خودشان را بر انقلاب بزنند. رژیم اسد باید برود، این شعار محوری و خواست اصلی انقلاب مردم سوریه است.

دولت های غربی علی‌رغم ادعاهای "حقوق بشری"، هر چند مجبور شده اند سرکوب انقلاب مردم توسط رژیم را محکوم نمایند، اما در

عمل سیاست کجدار و مریض همراه با سکوت در برابر رژیم اسد را در پیش گرفته اند. آمریکا و هم پیمانانش در اروپا و بخش کشورهای خاورمیانه به بهانه "توجیه" خطرات بحران سوریه برای منطقه و خارج شدن اوضاع از کنترل و "بخشا آینده نامعلومی که از نظر اینها در انتظار سوریه می باشد، سیاست "دفاع از اصلاحات و گفتگو با مخالفان" را در پیش گرفته اند. این همان سیاست اتحادیه عرب در همسویی با سیاست غرب در نحوه برخورد به انقلاب سرنگونی خواهانه مردم سوریه می باشد، که در عمل تا کنون به پشتوانه همین انقلاب جاری و قدرت انقلاب مردم، به شکست کشیده شده است. همزمان با گفتگوهای اتحادیه عرب با رژیم اسد، کشتار مردم توسط این رژیم ادامه داشته است. علی‌رغم توافقات این اتحادیه با حکومت سوریه مبنی بر خروج نیروهای ارتش از شهرها و پایان دادن به سرکوب مردم، رژیم بیشترین حملات را در دو هفته گذشته بر علیه مردم سازمان داده است. ابعاد جنایات و وحشیگریهای نیروهای امنیتی در سرکوب مردم تا حدی بود که اتحادیه عرب هم مجبور شد اعلام نماید که دولت سوریه توافقات با این اتحادیه را نقض کرده و به سرکوب مردم ادامه می دهد. همزمان سازمان ملل و گروههای مدافع حقوق بشر به روال خودشان مجبور شدند توافقات اتحادیه عرب با دولت سوریه را شکست خورده اعلام نمایند. با شدت گرفتن اعتراضات مردم و اعلام اعتصاب عمومی در روز پنجشنبه ۱۰ نوامبر آمریکا و برخی از کشورهای عربی مجبور شدند اعتراف نمایند که هرگونه گفتگو با رژیم اسد فایده ای نداشته و وزارت خارجه آمریکا تأکید کرد که: "رژیم اسد باید برود!" و خبر آمادگی بعضی از کشورهای عربی برای دادن پناهندگی به بشار اسد، به رسانه ها راه یافت.

در کنار "دیپلماسی فعال گفتگو با رژیم اسد" اعتراضات و مبارزات گسترده مردم ادامه داشت. در هفته گذشته شهرهای حمص، حماه، درعا، ادلب شاهد تظاهراتهای هزاران نفری بر علیه رژیم و سیاستهای اتحادیه

عرب بودند. شهر حمص، درعا و حماه نزدیک به یک ماه است که در محاصره ارتش قرار دارند. نیروهای سرکوبگر ارتش شهرها را گلوله باران کرده، به تظاهراتهای مردم حمله کرده و دهها نفر را کشته، صدها نفر را زخمی و دستگیر کرده اند. در کناره‌حملات گسترده نیروهای امنیتی به مردم، لباس شخصی ها و نیروهای اطلاعاتی و امنیتی به بیمارستانها یورش برده و زخمی ها را مورد ضرب و شتم قرار داده و تعداد زیادی را در بیمارستانها کشته اند. بر اساس گزارشات نیروهای مخالف سوریه در هفته گذشته بیش از صد نفر از مردم در اعتراضات توسط نیروهای ارتش کشته شده اند. از سرنوشت صدها زخمی که در بیمارستانهای شهرهای حمص، درعا، بانیا و حماه تحت مداوا بوده اند، خبری در دست نیست. براساس آخرین اخبار و گزارشات منتشر شده آمار کشته شدگان اعتراضات در هشت ماه گذشته در سوریه از مرز ۳۵۰۰ نفر گذشته است. هزاران نفر دستگیر شده اند. فقط در هشت ماه گذشته بیش از ۱۵ هزار نفر در جریان سرکوبهای گسترده انقلاب مردم دستگیر و در زندانهای مخوف رژیم اطراف دمشق زندانی می باشند. صدها هزار نفر از مردم شهرهای حمص، درعا، بانیا، حماه و ادلب خانه و کاشانه خود را از دست داده و آواره شده اند. هزاران نفر برای فرار از سرکوبگریهای و حشیانه رژیم به ترکیه پناه برده اند.

اما علی‌رغم دامنه و ابعاد گسترده سرکوب اعتراضات مردم، انقلاب مردم بر علیه رژیم اسد با قدرت ادامه داشته و بخشا موفق شده سیاستهای مآشات جویانه و توطئه سازش با رژیم جنایتکار اسد را خنثی نماید. اکنون قلب انقلاب های شمال آفریقا و خاورمیانه در سوریه می تپد! انقلاب مردم سوریه اکنون تعیین کننده ترین جایگاه را در حلقه انقلابات منطقه و در تکمیل پیروزیهای مردم داشته و ادامه آن با پشتوانه مردمی، امید به رهایی و رسیدن به آزادی مردم منطقه را شعله ور نگه داشته است. پیروزی این انقلاب تاثیرات منطقه ای و فرامنطقه ای مهمی را به دنبال خواهد داشت. یک تاثیر اساسی و مهم این انقلاب و سرنگونی احتمالی رژیم اسد، به تلاطم افتادن حکومت اسلامی در

ایران است که رژیم اسد نزدیکترین هم پیمان و متحد منطقه ایش بوده است. مردم سوریه و عزم و اراده محکمشان برای ادامه مبارزه تا سرنگونی رژیم دیکتاتوری اسد، شایسته بزرگترین و با شکوه ترین حمایتهای جهانی می باشند. دفاع از انقلاب مردم سوریه و جلب حمایت و همبستگی جهانی و منطقه ای از این انقلاب وظیفه مهم هر حزب و انسان آزادیخواهی است که قلبش برای آزادی و رهایی می زند. انقلاب مردم سوریه نباید تنها بماند.*

آپارتاید جنسی در پیستهای اسکی

شهلا دانشفر

"ورود خانمها بدون سرپرست به پیستهای اسکی ممنوع شد" این سرتیتر یکی از رسانه های رژیم آپارتاید جنسی در ایران است. بنا بر خبر با آغاز بارش برف و فصل اسکی از سوی پلیس اماکن جمهوری اسلامی به پیستهای اسکی تهران بخشنامه ای داده شده است که ابعاد ارتجاع گنبدیده آپارتاید جنسی در این رژیم را به نمایش میگذارد. بنا بر این دستورالعمل ورود دختران زیر ۱۸ سال بدون پدر و مادر ممنوع است. دختران بالای ۱۸ سال تنها با سرپرست قانونی!! و زنان ازدواج کرده تنها به همراه شوهرشان مجاز به ورود به پیست اسکی هستند. این بخشی از تحقیر سیستماتیک زنان در حاکمیت جمهوری اسلامی است. در عین حال نفس چنین بخشنامه هایی نشانگر وجود خیل عظیمی از زنانی است که هرروز در کوچه و خیابان و کوه و دشت و پیست اسکی، سنتها و قوانین ارتجاعی این رژیم را زیر پا میگذارند و دیوارهای آپارتاید جنسی را در هم میشکنند.

جایزه برای تحویل ماهواره ها!!

فرمانده انتظامی استان اظهار داشت: اعطای رایگان گیرنده های دیجیتالی تلویزیون که با پیشنهاد این فرماندهی و همکاری صدا و سیما مرکز استان و قرارگاه جنگ نرم استانداری به اجرا گذاشته است، گام موثری در جلوگیری از ترویج فرهنگ منحط غربی خواهد بود. این گیرنده های دیجیتالی به کسانی داده میشود که ماهواره های خود را

تحویل دهند. سرتیپ حسن کرمی اظهار داشت: با توجه به درصد بالای استفاده از گیرنده های ماهواره ای در سطح استان، وجود کارگاه های تولید تجهیزات ماهواره ای و حجم وسیع قاچاق این قطعات و تجهیزات، کمیته ای به منظور مقابله نرم افزاری و سخت افزاری با عوارض سوء سیاسی، امنیتی، فرهنگی و اجتماعی در سطح استان اصفهان تشکیل شد. جالب اینست که این شخص هنوز هم از طرح موفقیت آمیز جمع آوری ماهواره ها سخن میگوید!*

قیمت کلیه چند است؟

این بخشی کوتاه از گزارشی بلند است در روزنامه آفتاب: خبر و گزارش همینقدرش هم گویاست: "آگهی ها کوتاه، مختصر و مفیدند، دستخطی کج و معوج می نویسند: "فوری فروشی کلیه"، مقابلش يك شماره تلفن و بعد گروه خونی؛ صاحبان این فلوتهای چوب حراج خورده، همان هایی هستند که ۷۰۰۰۰۰ تومان مصوب انجمن حمایت از بیماران کلیوی، کاستی های زندگی شان را علاج نمی کند و ناچارند آخرین سرمایه شان را، کلیه شان را، گرانتر بفروشند حتی اگر انجمن حمایت از بیماران کلیوی، کارشان را غیرقانونی بنامد و برایشان خط و نشان بکشد... کلیه ها، پول می شوند تا مرهمی برای زخم های عمیق تر زندگی صاحبان شان باشند.

فایده ای ندارد کندن آن کاغذهای جاخوش کرده روی دیوارهای کوچه حسینی در خیابان ولیعصر، آن ها دوباره روی دیوار سبز می شوند، آگهی های کلیه فروشی سال هاست تمامی ندارد و هر کدام از آنها، دری است روی زندگی انسانی که فقر وادارش کرده است تکه ای از تنش را بفروشد..."

چپاولهای هزاران میلیاردی يك مشت مفت خور درنده و حریص در سایه حکومت اسلامی شان، دارایی ای جز اعضای بدن برای خیلی ها باقی نگذاشته است تا از طریق آن گذران کنند. مرگ بر جمهوری اسلامی سرمایه داران و چپاولگران!*

اساس سوسیالیسم انسان است!

بازتاب هفته

رکورد زندانها و زندانیان

یاشار سهندی

جمهوری اسلامی بر سر زندانهای خود تابلوی کویید است و زندان را "ندامتگاه" معرفی میکند. تجربه بسیار تلخ و خونباری داریم که این حکومت چگونه انسانها را به "ندامت" میرساند. محمد باقر ذوالقدر میگوید: "... زندانهای ما به جای دانشگاه اصلاح و تربیت، تبدیل به دانشگاه جرم شدهاند" همانگونه که همگان واقف هستند "اصلاح و تربیت" در ذهن بیمار این حکومت یعنی مطیع کامل بودن در مقابل این حکومت است و این میسر نمیشود مگر اینکه شخصیت انسانی زندانی را منکوب و خرد کند. مسبب و خالق "دانشگاه جرم" خود حکومت است که هیچ چیزی از شخصیت انسانی افراد باقی نماند. زندانی که به خاطر شکم گرسنه اش دست به دزدی زده است به قول ژان والژان (شخصیت اصلی رمان بینوایان ویکتور هوگو) "دفعه بعد دیگر نان نمی دزدد!"

به گفته دادستان مشهد بیشتر تعداد زندانیان جرمشان سرقت است و این روشن است که نتیجه فقر و فلاکتی است که این حکومت به توده مردم تحمیل کرده است. دادستان مشهد اعتراف دیگری میکند و میگوید: "باید بررسی شود که چه تعداد از این افراد به دلیل مسائل اقتصادی و یا نبود اشتغال و اخراج از کار مجبور به سرقت شدهاند؛ او را می گیریم و بعد فرزندان او هم مجبور می شوند برای امرار معاش خود سرقت کنند...." ذوقی تعداد خانواده‌های تحت پوشش این انجمن (حمایت از زندانیان- لازم به ذکر ایشان رئیس هیئت مدیره این انجمن هم هست!) در مشهد را ۲۳۱ خانوار عنوان کرد و گفت: این تعداد خانواده ۸۵۰ نفر هستند و ماهیانه به طور مستمری ۷۵ هزار تومان دریافت می کنند که بالاترین رقم در کشور است. ولی ماهی ۷۵ هزار تومان به کجای زندگی يك خانواده می رسد؟ چگونه می خواهند زندگی کنند؟ پاسخ دادستان مشهد به مانند همه دادستهای دیگر این حکومت اما به این فلاکت اعدام بوده است. در اوایل سال جاری مخفیانه زیر نظر مستقیم ایشان سیصد زندانی پنهانی در زندان مشهد با به دار کشیدن به قتل رسیدند.

هر لحظه دوام این حکومت یعنی مصیبت و بدبختی و کشتار بیشتر. این حکومت برای هیچ انسانی، در هیچ کجا آرامشی نگذاشته است با سرنگونی این حکومت و بدست گرفتن امور توسط خود مردم میشود بر رکورد زنی این حکومت در تبهکاری نقطه پایانی گذاشت.*

"خانه دوست کجاست"

"عباس کیارستمی" معرف حضور همگان است. کارگردانی که زمانی در جشنواره کن حلوا حلوایش میکردند و نخل طلا پیشکش اش میکردند. ایشان همان کسی هست که خانم "ژولیت بینوش"، هنرپیشه فرانسوی را به ایران کشاند و در "دیزی سرا" به يك آنگوش با پیاز آبدار و تند مهمان کرد. اما همین خانم هنرپیشه در جشنواره کن در واکنش به خیر دستگیری و حکم سنگین جعفر پناهی فیلساز، گریه سر داد و بدینوسیله به شدت مراسم جشنواره کن را تحت تاثیر قرار داد و فشارها چنان بر جمهوری اسلامی فزاینده شد که مجبور شد ایشان را موقتاً آزاد کند. یکماه پیش اما حکم جعفر پناهی قطعی شد و به ۶ سال زندان و ۲۰ سال ممنوعیت از کار سینمایی محکوم شد. اما به گزارش خبری که روزنامه بانی فیلم در تاریخ چهارشنبه ۱۱ آبان ماه به نقل از سایت انتخاب و هفته نامه نیویورکر منتشر کرده، این کارگردان سینما صریح کرد: "... من واقعا نمی فهمم که چرا کسی در مورد این موضوع آشکارا صحبت نمی کند. وقتی می بینم که غرب توجه نمی کند که پناهی دیگر در زندان نیست عصبانی می شوم. من نسبت به این قضیه واقعا عصبانی هستم چون دائما این سوال از من پرسیده می شود، هیچ کس نمی گوید که آقای پناهی دیگر در زندان نیست. انگار که چیزی اتفاق نیافتاده است." مثل اینکه اخبار دیر به گوش جناب کیارستمی میرسد و خبر ندارد که جعفر پناهی در آستانه زندانی شدن و ممنوعیت از کار است. حقیقت این است ایشان به عنوان نماینده رسمی حکومت اسلامی مانند همه نمایندگان دیگر این حکومت وقتی مورد سوال واقع میشود که چرا مردم سرکوب میشوند، و مشخصا سینماگران، به زندان و ممنوعیت حرفه ای محکوم میشوند عصبانی میشود

کارگران پتروشیمی امیر کبیر بار دیگر دست به اعتصاب زدند

کارگران پتروشیمی امیرکبیر در ماهشهر از دوشنبه ۱۶ آبان در اعتراض به عدم اجرای تعهدات کارفرما و دولت مبنی بر کوتاه کردن دست پیمانکاران از محیط کار خود در اعتصاب بسر میبرند. تعداد کارگران این شرکت ۳۰۰ نفر است و کار آن به شرکت پیمانکاری فرمیکو واگذار شده است. این شرکت ۷۰ درصد از پتروشیمی کرمانشاه را نیز در اختیار دارد. قبل از این اعتصابات کارفرمای شرکت فرمیکو در نظر داشت که ۴۰ نفر از کارگران بخش اوره و آمونیاک پتروشیمی کرمانشاه را به این پتروشیمی منتقل کند که بعد از شروع دور جدید اعتراضات کارگران پتروشیمی امیرکبیر انجام آنرا متوقف ساخت. بنا به خبر سایت اتحاد کارگران پتروشیمی امیرکبیر در ۱۵ آبان نیز در اعتراض به نحوه کسر مالیات بر مشاغل خود جمعی اعتراضی بر پا داشتند. بنا بر همین خبر بدنبال اعتصاب کارگران پیمانکاری پتروشیمی امیرکبیر در اواخر فروردین ماه جاری که به همراه کارگران دیگر پتروشیمی های منطقه ویژه اقتصادی ماهشهر انجام شد، مدیریت این پتروشیمی به کارگران وعده تحقق خواست هایشان را داد. اما همچون مدیریت پتروشیمی بندر امام بطور مداوم از کارگران برای تحقق خواست هایشان مهلت گرفت. آخرین وعده مدیریت این پتروشیمی به کارگران برای تحقق خواست آنان حداکثر تا ۱۵ آبانماه بود. اما کارگران با دیدن اینکه پاسخی به خواسته‌هایشان داده نمیشود اعتصاب خود را از روز ۱۶ آبان از سر گرفتند. در حرکتی اعتراضی کارگران این مجتمع در ۱۷ آبانماه کارفرمای پتروشیمی امیر کبیر برای در هم شکستن اعتصاب و جلوگیری از توقف تولید، تعدادی از کارگران بخش تعمیراتی شرکت پیمانکاری بسپاران(زیر مجموعه پتروشیمی بندر امام) را وارد کارخانه کرد که با اعتراض و مقابله کارگران اعتصابی امیر کبیر مواجه و به درگیری با آنان منجر شد و نهایتا کارگران اعتصابی مانع بکارگیری این نیروها شدند.

بنا بر آخرین خبر رسیده به کانال جدید امروز ۱۹ آبان کارگران پتروشیمی امیرکبیر همچنان در اعتصاب بسر بردند.

و آدرس غلط میدهد. البته این مسبوق به سابقه است. وقتی ایشان با کمال وقاحت از سانسور دفاع میکند و اختناق را موجب شکوفا شدن خلاقیت میدانند، وقتی ایشان به صراحت خواستار در بند کشیدن شدن آزادی میشود وقتی که مدعی میشود: "من از آزادی مطلق (!) خیری ندیدم"، خود را به آن راه زدن و مدعی شدن که پناهی آزاد است و فیلم میسازد اصلا عجیب نیست. در اینجا باید به همه آن سینماگرانی درود فرستاد که همه این سالها داد زدند که امثال عباس کیارستمی نماینده رسمی حکومت هستند و فستیوال های مانند کن تطهیر کننده فرهنگی جمهوری اسلامی هستند. اکنون که عرصه بر کیارستمی تنگ شده است و همکاران خود را که مانند خود او فکر میکردند اما اکنون که گرفتار شده اند نمی توانند هیچ رقم توجیه کند برای همین عصبانی و پریشان است. اما سوال دیگری مطرح است و امیدوارم ایشان عصبانی نشوند و به صراحت بگویند

نظرشان در مورد سخنان فرج اله سلحشور چیست که زنان دست اندکار سینمای ایران را هرزه و فاحشه خواند و کل سینمای ایران را فاحشه خانه؟ (البته ایشان بارها تاکید کرده در مورد زنان فیلم نخواهد ساخت چرا که ندیده زنان در خانواده ایشان با ماتر و روسری بخوابند!) آیا سخنان کسی مانند سلحشور به خلاقیت ایشان کمکی نمیکند که کمی فکر کنند که کجا ایستاده اند؟ عباس کیارستمی سالها پیش فیلمی ساخت به نام "خانه دوست کجاست"، این فیلم حکایت کودکی بود که دنبال خانه دوستش میگشت که وسایل مدرسه اش را به او برساند که میادا تنبیه شود. عباس کیارستمی اما عصبانی و نگران سرکوب شدن مردم بخاطر اینکه میخواهند آزاد باشند و کسی آنها را سانسور نکند تا خلاقیت شان کاملا بشکوفد نیست. ایشان سالهاست که در خانه دشمن مردم لنگر انداخته است.*

آزادی، برابری، حکومت کارگری!

جنگ و بیانیه روشنفکران ...

جنگی به وجد آمده اند و خود را آماده می سازند تا سوار بر موشک و بمب نقش چلپی های ایران را بازی کنند. این البته پدیده تازه ای نیست. قبلاً نیز شاهدش بوده ایم. این جریانات اصولاً به رژیم پنج از بالا چه با کمک نظامی غرب و یا از طریق کودتا چشم دوخته اند. و اکنون با نمونه لیبی و عملیات نظامی ناتو و نهایتاً سرنگونی قذافی امیدواری بیشتری یافته اند. مورد لیبی حتی باعث شده است که شماری از دوزخدادی های سابق نیز دست یاری به سوی خانم کلینتون دراز نمایند و بی بی سی هم در این خصوص برای غرب بازار گرمی کند.

یک دسته دیگر اما جریانی است که ظاهراً از سر خصومت جهان سومی اش با غرب و یا خود شیفتگی ناسیونالیستی و یا دلبستگی استراتژیکش با نظام اسلامی حاکم بر ایران، در مخالفت با جنگ سر از دامن جمهوری اسلامی در می آورد و عملاً در کنار این رژیم قرار می گیرد. جریانات ملی - اسلامی ها در زمره این گروه دوم هستند. بیانیه ۱۲۰ نفر از روشنفکران هم که اخیراً منتشر شده است متأثر از همین دیدگاه است. بگذارد قدری بیشتر به این مورد بپردازیم. از همان عنوان بیانیه "محکومیت سرکوبگری رژیم حاکم و تجاوز نظامی خارجی به ایران" ما به این پی می بریم که صحبت بر سر محکومیت جمهوری اسلامی نیست بلکه مسئله فقط به محکومیت یکی از خصوصیات ضد انسانی این رژیم محدود می شود. اینگونه فیلتر گذاشتن ها در عالم سیاست یعنی اینکه اگر جمهوری اسلامی کمی سرکوبها را کاهش دهد و مثلاً قدری به اپوزیسیون طرفدار رژیم میدان دهد طبعاً می شود با آن مصالحه کرد و کنار آمد. این دقیقاً همان رویکرد دوزخدادی های سابق و جریانات طرفدار اصلاح رژیم است. در بخش دیگری از این بیانیه می خوانیم:

"ما امضاکنندگان این نامه، با پرهیز از افتادن به دام دوگانه ی مغلطه آمیز "یا رژیم ولایت فقیه یا خاورمیانه جدید"، از همگان می

از صفحه ۱

خواهیم تا در این برهه ی سرنوشت - ساز هم نسبت به سرکوبگری رژیم هم نسبت به خطر تهاجم نظامی بیگانگان هشیار باشند و هشدار دهند. به ملاحظه ی مصلحت کشور به حکومت جمهوری اسلامی اکیداً توصیه می کنیم در جهت رفع ابهام از برنامه هسته ای کشور با آژانس انرژی اتمی و ناظران بین المللی همراهی کند تا دلیلی برای تهدید به جنگ و ویرانی باقی نماند. از پژوهندگان آزاده می خواهیم تا هم فساد گسترده ی دستگاه ولایت فقیه را افشا کنند، هم نتایج ویرانگر نظامیگری جهانی را".

ظاهراً چنین است که این بیانیه دارد علیه هر دو طرف یک نزاع موضعگیری می کند ولی در واقع چنین نیست. توجه بیانیه به "دستگاه ولایت فقیه" - دقت کنید نه نظام اسلامی حاکم بر ایران - صرفاً هشدار است به اینکه سرکوبگری زیاد نباشد و بالاخره نصیحتی برادرانه است به این رژیم که گزک بدست بیگانگان ندهید که به کشور حمله کنند. این بیشتر از آنکه حاوی موضعی علیه جمهوری اسلامی باشد بعنوان تلاشی برای نجات آن جلوه می کند. دلسوزی برای رژیمی که به زعم یکی از نویسندگان این بیانیه، اکبر گنجی، "خودکامگی آن سرملتش (البته منظور واقعی ایشان همان حکومت است) بزنند!" در سرتاسر این بیانیه ما فراخوانی به مبارزه علیه جمهوری اسلامی نمی بینیم. امضا کنندگان نامه بخوبی حواسشان جمع است که در چهارچوبی حرف بزنند تا در مقابل تهاجم نظامی احتمالی غرب و یا اسرائیل گزندی متوجه رژیم اسلامی نشود. معلوم نیست "افشای فساد گسترده ی دستگاه ولایت فقیه" چگونه قرار است در نزاعی که به زعم تحلیلگران به مرحله حادی رسیده است از بروز یک جنگ جلوگیری کند؟ این به اصطلاح دست زدن به افشاگرها (که خود جناحهای حکومتی هر روز به یکی دوجین آن دست می زنند) بیشتر از اینکه چیزی در مورد جمهوری اسلامی بگوید می خواهد آتش مبارزه علیه جمهوری اسلامی

را خاموش کند. بزعم اینها از این پس ما بدلیل تهدیدات جنگی اجازه داریم فقط "افشاگری" کنیم. مبادا در خیابان بیابند و شعار دهید "منزلت و معیشت حق مسلم ماست" نه! افشاگری کنید. مبادا به فکر سازماندهی برای گسترش اعتراضات خود باشید. خیر! بدلیل خطر جنگی فقط افشاگری کنید. این همان منطق رژیم اسلامی است که جنگ با عراق را وسیله ای قرار داد تا با بهانه آن اعتراضات بر حق مردمی را منکوب کند. اینک روشنفکران ملی - اسلامی می خواهند به دلیل فضای جنگی مبارزه علیه جمهوری اسلامی و سرنگونی آنرا تخطئه کنند. راستش اگر فشار جنبش انقلابی سرنگونی نبود این طیف ابایی نداشت که مردم را صریحاً به حمایت از حکومت اسلامی در مقابل "تهاجم بیگانگان" فراخوان دهد.

چنین موضعگیری ای البته بهیچوجه اتفاقی نیست. این با چهارچوب نگرش شناخته شده ای که انتقاد از جمهوری اسلامی انتقادی به "سلطانی فقیه سالار" است و جایگزین طبیعی آنهم لاید جمهوری اسلامی بدون "فقیه سالاری" است همخوانی دارد. این رویای اسلامیون تاراند شده از حکومت با خود رفتن جمهوری اسلامی دود خواهد شد و به هوا رفت.

از نظر ما نزاع مابین جمهوری اسلامی از یکطرف و دول غربی و اسرائیل از طرف دیگر یک نزاع ارتجاعی است و هیچ ربطی به منافع مردم ندارد. صورت مسئله از نظر غرب به خطر هسته ای شدن جمهوری اسلامی بر می گردد. غرب حاضر است جنبش اسلام سیاسی را به خاطر قابلیت ضد انقلابی و سرکوبگرش بپذیرد به شرط اینکه میزان ضدیت این جنبش با غرب تعدیل شود و از همین رور به دنبال مهار و اهلی کردن جنبش اسلام سیاسی از طریق دیپلماسی فشار و یا تهدیدات جنگی است. از نظر جمهوری اسلامی مسئله اما بر سر مرگ و زندگی است. جای هیچ شکی نیست که جمهوری اسلامی در پی درست کردن سلاح اتمی است تا در حوزه رقابتهای منطقه ای و همچنین رو به داخل و مردم پیاخته قدرت

پوشالی اش را حالا هسته ای کند تا به این خیال برای خود عمر بیشتری بخرد. اینکه اینها از خر شیطان پایین نمی آیند با نصیحت رفع و رجوع نمی شود. اینها خود "شیطان" هستند که حاضرند برای ماندن در قدرت دست به هر جنایت و خونریزی بزنند. این بخش جدایی ناپذیری از جنبش اسلام سیاسی و رژیم اسلامی حاکم بر ایران است.

هرچند که به دلایل متعددی احتمال بروز جنگ و حمله نظامی بسیار پایین است اما تماماً منتفی نیست. تازه نفس فضای تبلیغات جنگی نیز خود به چماقی علیه مردم تبدیل شده و میشود. باید قاطعانه به جنگ نه گفت و بهمراه بشریت مترقی برای جلوگیری از بروز آن تلاش کرد. اما این موضعگیری علیه جنگ باید به شق دیگری پیوند بخورد که در واقع تشدید مبارزه برای سرنگونی جمهوری اسلامی است. سرنگونی جمهوری اسلامی هسته اصلی سیاستی است که می تواند از بروز یک جنگ احتمالی جلوگیری کند. بحران موجود در بین بالایی

هست ولی جواب واقعی آن را پایین ها دارند و آن به زیر کشیدن جمهوری اسلامی است. سرنگونی جمهوری اسلامی پاسخ به مسئله اتمی رژیم است. مردم بمب نمی خواهند مردم رفاه و آسایش می خواهند. با سرنگونی جمهوری اسلامی یک قطب جهانی تروریسم از بین می رود و یکی از زمینه های بروز جنگ تروریستها از میان برداشته می شود. مبارزه علیه جمهوری اسلامی تنها راه واقعی دخالت مردم در سرنوشت خویش است. ضروری است همه کارگران و مردم زحمتکش در صورت بالا گرفتن خطر جنگ به تشدید مبارزه علیه جمهوری اسلامی دست بزنند و برای احقاق خواستههای انسانی خود و سرنگونی این رژیم جنایتکار به میدان بیایند. در همانحال باید در سطح بین المللی کوشید که این رژیم از همه مجامع جهانی اخراج شود و به دولتها فشار آورد که روابط سیاسی و دیپلماتیک خود با این رژیم آدمکش را قطع کنند.*

کارگران شرکت فن پارسیان اعتصاب کردند

براساس خبری که انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه منتشر کرده است، از صبح سه شنبه ۱۰ آبان کارگران شرکت تنن پارسیان در نیروگاه سیکل ترکیبی سنندج در اعتراض به بتعویق افتادن حقوق مرداد و شهریور خود دست به اعتصاب زده اند. بنابه خبر دیگری که اتحادیه آزاد کارگران ایران و انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه منتشر کرده اند، اعتصاب این کارگران روز ۱۱ آبان با پیوستن کارگران بیشتری وارد دومین روز خود شد. در روز دوم کارگران هنگام ناهار در مقابل خوری مدیران تجمع کردند و مانع ورود مسئولان شرکت به ناهارخوری شده و خواهان پاسخگویی آنان به خواست شان شدند. بدنبال آن مدیریت شرکت اصلی (شرکت متنا) طی صحبتهایی به کارگران گفت: مملکت دچار بحران است، پول نیست و ما نمیتوانیم دستمزد شما را تا ۴ ماه آینده نیز پرداخت کنیم. اگر دوست دارید کار کنید و دوست ندارید کار نکنید و بروید شکایت کنید. بدنبال این صحبتها از سوی مدیریت شرکت متنا، کارگران اعلام کردند تا رسیدن به خواست خود به اعتصاب ادامه خواهند داد و چنانچه به مطالبات آنها رسیدگی نشود طی روزهای آینده بر شدت و دامنه اعتراضات خود خواهند افزود. کارگران تنن پارسیان موقتاً به سر کار رفتند

براساس خبر دیگری که انجمن صنفی کارگران برق و فلزکار کرمانشاه روز شنبه ۱۴ آبان منتشر کرده است، این کارگران با وعده کارفرما مبنی بر پرداخت حقوقهای معوقه تا روز سه شنبه ۱۷ آبان قبول کردند سر کار بروند.

اعتراض بازنشستگان صنایع مس در رفسنجان

بازنشستگان صنایع مس ایران صبح روز ۱۰ آبان در اعتراض به اهمیت ندادن مسئولان مربوطه به مسائل و مشکلاتشان در دوراهی سرچشمه رفسنجان مقابل یکی از مراکز دولتی اجتماع کردند.

به حزب کمونیست کارگری ایران پیوندید!

دولت ائتلافی، تلاش بیهوده سرمایه داری یونان بهر روز مهر آبادی

کشوری که مهد دموکراسی نامیده می شود هر روز در باتلاق عمیق بحران اقتصادی فروتر می رود. نه خدایانی که پیکره های آنان در گوشه و کنار یونان باقی مانده و نه انبوه فلاسفه ای که مهر خود را بر تمدن و تاریخ جهان گذاشته اند، توانسته اند اندکی از بار سنگین ترین قرض تاریخ که بر دوش یونانیان نشسته است، کم کنند. میزان این بدهی ۳۵۰ میلیارد یورو برآورد می شود. یعنی هر نوزاد یونانی به هنگام تولد بیش از ۳۰ هزار یورو وام دارد و حکومت سرمایه داران سند بردگی او را تا هنگام بازپرداخت این بدهی یعنی تا آخر عمر او، صادر کرده است. این وام حاصل غارتگری، چپاول بانکداران و سرمایه داران یونانی و خارجی است که تقریباً در تمام کشور های جهان با ترفندهای "قانونی" و معاملات شرعی با دولت ها، نه تنها آخرین باقی مانده دسترنج کارگران و زحمتکشان را به مالکیت خود درآورده بلکه آنها را بدهکار کرده و دستمزد چندین سال آینده آنها را نیز در اختیار خود گرفته اند.

دولت یونان برای مقابله با بحران راه حلی بجز حمله به سطح معیشت و خدمات اجتماعی نمی شناسد، در واقع سرمایه داری راه دیگری باقی نمیگذارد. کاهش امکانات آموزشی، درمانی و سایر امکانات اجتماعی به میزان زیاد و بیکار سازی در یک سال اخیر با اعتراضات گسترده مردم روبرو شد. دولت یونان برای رفع این بحران دست به دامن اتحادیه اروپا و بانک جهانی شد و تلاش خود برای تحمیل شرایط آنان به مردم یونان را آغاز کرد. دولت جورج پاپاندرئو هر روز بیشتر در مقابل مردم قرار گرفت و حزب او که خود را "سوسیالیست" می نامد نشان داده است که فقط ابزاری در خدمت سرمایه داری حاکم و مجری سیاست های آن است. این حزب به اتفاق "حزب کمونیست یونان" که چیزی شبیه به "حزب توده" ایران است، رسماً در مقابل اعتراضات مردم ایستاده اند. از سوی دیگر دولت پاپاندرئو با مخالفت های سایر احزاب پارلمانی مواجه گشت. با

برابر گرانتر شدن کالاها و چندین بار فقیر تر شدن مردم می توانست باشد. پیشنهاد پاپاندرئو با مخالفت اتحادیه اروپا نیز روبرو شد. این طرح در صورت عملی شدن آینده نامشخصی در مقابل یونان قرار می داد. صحیح ترین و محتمل ترین اقدام مردم، عدم شرکت در چنین همه پرسی می توانست باشد که راهی خارج از چهارچوب نظام سرمایه داری را مطرح می کرد. حتی در صورت شرکت در همه پرسی بسیار بعید بنظر می رسید مردم پیشنهادات تحقیر آمیز اتحادیه اروپا را بپذیرند و خروج از یورو ضربه ای برای پیمان مشترک پولی اتحادیه اروپا بود و می توانست این راه حل را در مقابل کشورهای بحران زده ایتالیا و اسپانیا نیز قرار دهد. اقدامات پاپاندرئو در دو هفته اخیر را می توان تلاش برای یک دست کردن و متحد کردن سرمایه داری برای پیش بردن سیاست ریاضت اقتصادی به حساب آورد. صفوف بهم ریخته سرمایه داری در مقابل تهاجمات مردم نمی تواند دوام زیادی داشته باشد. اتحادیه اروپا نیز برای وجود آوردن این اتحاد فشار آورده و پرداخت قسط بعدی وام را مشروط به امضای پاپاندرئو و رهبر بزرگترین حزب مخالف دولت، ساماراس، در پای ورقه قرار داد کرد. این در حالی است که "ساماراس" ظاهراً نقش و مقامی در دولت ندارد. دولت پاپاندرئو در مقابل بن بست قرار داشت و خروج از آن برایش غیر ممکن بود. کناره گیری و واگذاری قدرت سیاسی، شکست سیاسی سنگینی برای حزب پاپاندرئو در مقابل سایر احزاب رقیب می توانست باشد. باربحران اقتصادی، شکست سرمایه داری و افتضاح سیاسی باید بین همه احزاب پارلمانی تقسیم می شد. کنار گذاشته شدن طرح همه پرسی رسماً سه روز بعد اعلام شد و پاپاندرئو با وعده تشکیل دولت ائتلافی توانست روز ۴ نوامبر از پارلمان رای اعتماد بگیرد. پاپاندرئو دو روز بعد از گرفتن رای اعتماد استعفا کرد و بعنوان برنده از قدرت کناره گرفت. قرار بود که مذاکرات برای تعیین رئیس دولت ائتلافی حداکثر تا آخر روز چهارشنبه ۹ نوامبر به نتیجه برسد. اما کشمکش ها تا روز پنجشنبه ادامه پیدا کرد و سرانجام طرفین بر تعیین "لوکاس پاپاداموس" که سالها از مقامات بلند

پایه بانک مرکزی اروپا بوده است، به توافق رسیدند. او اما فقط حدود دوماه نخست وزیر خواهد بود و قرار است در ماه ژانویه یک انتخابات برای تعیین دولت آتی تشکیل شود.

این بحران منحصر به یونان هم نیست صفوف سرمایه داری در سطح جهان به هم ریخته شده و نظام پولی اتحادیه اروپا یعنی یورو در آستانه شکست قرار گرفته است. بی دلیل نیست که آنجلا مرکل صدراعظم آلمان آن را شدیدترین بحران پس از جنگ جهانی دوم نامیده است. بحران اقتصادی در ایتالیا نیز کنار رفتن برلوسکونی نخست وزیر آن کشور را قطعی ساخت و شرایط اقتصادی و سیاسی اسپانیا نیز متلاطم و برای اتحادیه اروپا نگران کننده است.

بحران عمیق اقتصادی واژگونی نظام اقتصادی حاکم بر جهان را برای مردم جهان مطرح کرده و خیزش های انقلابی را دامن زده، تا جایی که حتی واتیکان وحشتزده از ادامه

بحران و بروز انقلابات ابراز نگرانی کرده و در اواخر اکتبر با صدور بیانیه ای خواستار اصلاحات اقتصادی و تاسیس یک ارگان سیاسی جهانی برای اداره اقتصاد شد. اما کمتر کسی است که نداند نگرانی واتیکان برای حفظ ثروت ها و منابع مالی بیشتر خود و در وحشت از تهاجم مردم و قدرت گیری چپ در سطح جهان است. در یونان کسی به دولت ائتلافی آینده اعتماد ندارد. دولت آینده را می توان ائتلاف سرمایه داران در مقابل مبارزات مردم و برای تحمیل سیاست های غارتگرانه ارزیابی کرد. اما همه شواهد شکننده بودن این ائتلاف را در مقابل شدت بحران گواهی می دهد. این دولت هم نخواهد توانست در مقابل اعتراضات مردم و خواسته های آنها مانعی جدی باشد. راه حل بحران یونان را باید از زبان مردم شنید که می گویند: "راه حل یونان در همه پرسی و در پارلمان پیدا نمی شود."*

کارگران نی بر شرکت کشت و صنعت کارون اعتراض خود را به تهران بردند

بنابه خبری که اتحادیه آزاد کارگران ایران منتشر کرده است، حدود ۴۰۰ تن از کارگران نی بر شرکت کشت و صنعت کارون خوزستان در پنجمین روز حضور اعتراضی خود در تهران، از صبح روز ۱۱ آبان در محوطه وزارت کار در خیابان آزادی در تهران دست به تجمع زدند. این کارگران از صبح روز شنبه هفتم آبان و طی چهار روز گذشته در مقابل مجلس شورای اسلامی و نهاد رسیدگی به شکایات مردمی ریاست جمهوری دست به تجمع زده بودند. این کارگران قبل از رفتن به تهران با توجه به شروع فصل برداشت دست به اعتصاب زده و از برداشت محصول خودداری کرده بودند اما از آنجا که به خواست آنان توجهی نشده بود در ادامه اعتصاب خود در مقابل اداره کار شوشتر دست به تجمع زده و طی درگیری پیش آمده، تمامی شیشه های این اداره فروریخته بود. در تجمع روز ۱۱ آبان که تا ساعت ۹ شب ادامه داشت نهایتاً یکی از مسئولین وزارت تعاون کار طی صحبتی به کارگران اعلام کرد هزینه تحقق خواست شما مبلغ ۳۴۰ میلیارد تومان است. این پول هنگامی است و زمان لازم است تا خواست شما تحقق پیدا کند. وی از کارگران چهار ماه فرصت خواست و قول داد در این مدت مشکلات آنان را حل خواهند کرد. این کارگران گفتند که در طول ۲۰-۳۰ سال که آنان در این شرکت کار کرده اند بیمه از دستمزد آنان کسر شده است اما به حساب سازمان تامین اجتماعی واریز نشده است و به همین دلیل سوابق بیمه ای، سنوات و قانون مشاغل سخت و زیان آور در سازمان تامین اجتماعی برای بازنشستگی آنان محاسبه نمی شود و این سازمان حاضر به تقبل مطالبات قانونی این کارگران برای بازنشستگی نیست. بنا بر همین اظهارات به دلیل فصل برداشت و اعتصاب کارگران نی بر، کارخانه کشت و صنعت کارون در حالت تعطیل بسر میبرد و محصول همچنان بر زمین مانده است.

Tel: 0046-739318404
Fax: 0046- 8 6489716
markazi.wpi@gmail.com

دفتر مرکزی حزب

جمهوری سوسیالیستی، جمهوری انسانی است!

گزارشی از آکسیون‌های گسترده و موفق ۵ نوامبر در دفاع از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی در ایران

ایران شدند. در این گردهمایی حسن صالحی چندین بار با ایراد سخنرانی به زبان سوئدی توجه مردم رهگذر را به وضع کارگران ایران، مبارزات آنها جلب کرد و جنایات و سرکوبگری های جمهوری اسلامی را مورد افشاکاری قرار داد.

در شهرهای سوخو، بوروس و هلسینگی پیکت‌های انجام شد، پوسترهایی متعددی از کارگران زندانی به نمایش گذاشته شد و پتیشنی در حمایت از کارگران زندانی به امضای مردم رسید.

آلمان، فرانکفورت:

در فرانکفورت کمیته‌ای برای برگزاری آکسیون سازماندهی شده بود. این آکسیون در محل تظاهرات بزرگ جنبش ۹۹ درصدی‌ها بود. پوسترهایی کارگران زندانی و پلاکاردهایی در محل نصب شده بود. قبل از شروع تظاهرات، شهناز مرتب با گروه موزیک چهار نفره این تظاهرات که در محل حاضر شده بودند در مورد کارگران زندانی در ایران صحبت کرد و آنها نیز ابراز تمایل کردند که ترانه‌ای در همبستگی با کارگران زندانی و زندانیان سیاسی در ایران اجرا کنند. با اجرای این آهنگ توجه حدود هزار نفر که در محل حاضر شده بودند به این مساله جلب شد. سپس راهپیمایی بزرگی شروع شد و پوسترهایی کارگران زندانی و پلاکاردهایی به این مناسبت در این راهپیمایی توسط فعالین حزب کمونیست کارگری و گروه‌های دیگری از اپوزیسیون جمهوری اسلامی حمل میشد.

گزارش فرانکفورت را میتوانید از طریق کلیپ‌های زیر تماشا کنید:

<http://youtu.be/20b8OINLm6I>
http://www.youtube.com/watch?v=SPTfV5joU_8
<http://youtu.be/X5LSS1KUUh78>
<http://youtu.be/odlkn72XhfU>

برلین:

در روز جهانی حمایت از کارگران زندانی ایران، در برلین از ساعت ۲ تا

حزب چپ سوئد، حزب سوسیالیست عدالتخواه سوئد، اتحادیه خدمات اجتماعی شهر استکهلم، خبرنگار اتحادیه کارگران سوئد- ال او و همچنین خبرنگار کانال جدید گزارشی از این تجمع تهیه کردند. یوران گوستاوسون از طرف اتحادیه خدمات اجتماعی سوئد، آمین کاکه باوا از حزب چپ سوئد و ماتیااس از حزب سوسیالیست عدالتخواه سوئد همبستگی خود را با کارگران زندانی و مبارزات کارگران و مردم ایران علیه جمهوری اسلامی اعلام کردند و پیامک بهاری از حزب کمونیست کارگری سخنرانی پرشوری کرد. اتحادیه خدمات اجتماعی و حزب چپ سوئد نامه‌های اعتراضی خود را به سفارت جمهوری اسلامی ایران تحویل دادند. عکس پرچم و سران جمهوری اسلامی به آتش کشیده شد. در قسمت تریبون آزاد نیز تعداد دیگری از جمله عزت دولت آبادی، مجید الیاسی و تقی حیدری و در آخر فرامرز قربانی از طرف کمپین برای آزادی کارگران زندانی سخنرانی کرد. تظاهرات با آهنگ live is life به پایان رسید.

در استکهلم تظاهرات دیگری نیز در مرکز شهر برگزار شد.

گوتنبرگ:

آکسیون در شهر گوتنبرگ همزمان بود با جنبش ۹۹ درصدی‌ها در میدان اصلی این شهر. نازنین صدیقی و بهرام تورانی از فعالین حزب کمونیست کارگری ایران، در این اجتماع به زبان های سوئدی و انگلیسی صحبت کردند و ضمن اشاره به تظاهرات همزمان در دهها شهر دیگر جهان، اسامی کارگران زندانی در ایران را به اطلاع حاضرین رسانند و اعلام کردند که ما هم بخش دیگری از این ۹۹ درصد هستیم و باید همه با هم برای نابودی نظام سرمایه داری و برقراری سوسیالیسم تلاش کنیم.

مالمو:

در یکی از مراکز شهر یک گردهمایی بر پا شد و اجتماع کنندگان با در دست داشتن عکسها و پلاکاردهایی خواهان آزادی کارگر زندانی و همه زندانیان سیاسی در

روز ۵ نوامبر (۱۴ آبان) در دهها شهر در کشورهای مختلف جهان، از آمریکای شمالی تا اروپا و ترکیه و استرالیا، تظاهرات ها و آکسیون‌هایی در دفاع از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی و در همبستگی با مردم ایران برای سرنگونی حکومت اسلامی برگزار شد. در این تجمعات شعارهایی علیه جمهوری اسلامی و با خواست آزادی کارگران زندانی و زندانیان سیاسی و در همبستگی با مبارزات کارگران و مردم ایران سر داده شد. صدها پلاکاردها شامل تصاویری از کارگران زندانی، آزادی و برابری، سرنگونی جمهوری اسلامی، زنده باد سوسیالیسم و ... در این تجمعات به چشم می‌خورد. سخنرانان این تجمعات برای مردمی که شاهد این تجمعات بودند سخنرانی کردند، آنها را در جریان مبارزات کارگران و مردم ایران، دستگیری فعالین کارگری و مخالفین سیاسی و گوشه‌های دیگری از جنایات جمهوری اسلامی قرار دادند. در این برنامه‌ها پتیشنی به امضای مردم رسید، پیام برخی اتحادیه‌ها و سازمانهای کارگری به اطلاع حاضرین رسید. گروه‌های موزیک با آهنگ‌های خود توجه مردم را به این تجمعات جلب کردند و بدین ترتیب در دهها شهر هزاران نفر همبستگی شان را به اشکال مختلف با کارگران و مردم ایران با شرکت در تجمعات و یا امضای پتیشنی که روی میزها قرار داشت و یا با امضای پارچه نوشته‌ها نشان دادند. تعدادی از رسانه‌ها نیز با سازماندهندگان این میتینگ‌ها مصاحبه کردند.

اینجا گزارش فشرده‌ای از شهرهایی که تا این لحظه گزارشی ارسال کرده‌اند ملاحظه میکنید:

سوئد، استکهلم:

تظاهرات باشکوهی در مقابل سفارت ننگین جمهوری اسلامی در شهر استکهلم برگزار شد. در این تظاهرات نمایندگان چند حزب و اتحادیه کارگری سوئد نیز شرکت داشتند و سخنرانی کردند. از جمله فعالین کمپین کارگران زندانی را آزاد کنید، حزب کمونیست کارگری ایران،

جمهوری اسلامی در دست تجمع کنندگان بود و شعارهایی در دفاع از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی و علیه جمهوری اسلامی سر داده شد. پتی شنی کمپین برای آزادی کارگران زندانی، کارت‌های من صدای او هستم از کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان سیاسی و پلاکاردها بزرگی با شعار کارگران زندانی را فوراً آزاد کنید نصب شده بود. در این میدان همزمان جمع بزرگی از کارگران انگلیس به نام Jarrow March که بعد از ۵ هفته راهپیمایی در اعتراض به سیاست ریاضت اقتصادی دولت انگلیس و بیکاری و قطع بودجه‌های خدماتی دولت انتقالی به لندن رسیده بودند، همراه با اتحادیه‌های TSSA RMT, CWU PCS, BECTU, UNITE در این میدان میتینگ‌های علیه اخراج‌ها، قطع بودجه‌های خدماتی و سیاست دولت در رابطه با بیمه بازنشستگی سازمان داده بودند. ما با مسئولین تظاهرات تماس گرفتیم و وضعیت کارگران و زندانی بودن فعالین کارگری در ایران را با آنها در میان گذاشتیم. توسط یکی از مسئولین آنها پوستر کارگران زندانی در ایران در میان جمعیت بزرگ میدان در سن آویزان شد و از بلندگو پیام کوتاه ما در مورد تظاهرات در دفاع از کارگران ایران به جمعیت اعلام شد. جمعی از این کارگران همراه به تعدادی از آنها که

۴ بعد از ظهر میز اطلاعاتی، برقرار بود. عکس‌های کارگران زندانی در اطراف میز نصب شده بود و پتی شن در حمایت از کارگران زندانی روی میز بود که از سوی مردمی که از محل گذر میکردند، امضا میشد. در این روز اعلامیه مربوط به ۵ نوامبر که توضیحی در مورد این کمپین و آخرین خبرها از کارگران زندانی بود به آلمانی و زبانهای مختلف پخش شد. فرزانه درخشان در صحبت‌های خود رابطه نزدیک دولت آلمان با جمهوری اسلامی را مورد انتقاد شدید قرار داد.

آلمان، هامبورگ:

در هامبورگ آکسیونی در مرکز شهر برگزار شد. نصب پوسترها و عکس‌ها، همراه با پخش موزیک، توجه مردمی را که از محل عبور میکردند جلب میکرد. تعداد قابل توجهی بویژه جوانان پتیشن کمپین دفاع از کارگران زندانی را امضا میکردند. نازی برومند از مبارزات کارگران و زندانی شدن فعالین کارگری در ایران را برای مردم توضیح داد و بر ضرورت همبستگی با این مبارزات تاکید کرد. او همچنین در مورد انقلابات در کشورهای شمال آفریقا و خاور میانه و تظاهرات‌های ۹۹ درصدی‌ها صحبت کرده و ربط آنها را با مبارزات مردم توضیح میداد.

لندن:

از ساعت ۲ تا ۴ عصر تجمع اعتراضی در میدان ترافالگار به فراخوان چندین حزب و نهاد برگزار شد. عکس‌های کارگران زندانی و پوسترها و پلاکاردهای متعددی در همبستگی با کارگران ایران و علیه

گزارشی از آکسیون‌های گسترده و ...

از صفحه ۸

نهادهای اپوزیسیون جمهوری اسلامی قرار داشت.

مجریان آکسیون باسی و مسعود ارژنگ بودند. مسعود ارژنگ نماینده اتحادیه کارکنان دولت بریتیش کلمبیا در شورای کارگران شهر از طرف کمپین آزادی زندانیان سیاسی و یاسی از فعالین سیاسی اجتماعی و نکور به نمایندگی از ایران سولیداریتی و نکور ضمن خوشامد به شرکت کنندگان و توضیحاتی در مورد شرایط کار و مبارزه کارگران در ایران، جزئیات برنامه را اعلام کردند.

سپس فهیمه صادقی دبیر فدراسیون پناهندگان ایرانی در ونکور سخنرانی کرد. او به موارد بی‌شمار بی‌حقوقی کارگران، زنان، جوانان و آحاد مردم در ایران و دیگر کشورهای خاورمیانه و شمال آفریقا اشاره نموده و خواستار همبستگی بیشتر مردم جهان با مبارزات مردم ایران و کشورهای دیگر منطقه که در تلاش برای آزادی خود هستند، شد. سخنرانی فهیمه صادقی مثل همیشه مورد توجه و استقبال حاضرین قرار گرفت.

سخنران بعدی معاون پرزیدنت شورای کارگران شهر بود که از طرف دهها هزار عضو اتحادیه‌های کارگری ونکور و حومه پشتیبانی خود و اتحادیه‌های متشکل در شورای کارگران را از مبارزات کارگران ایران اعلام کرده و خواستار آزادی فوری و بدون قید و شرط کارگران زندانی و همه زندانیان سیاسی در ایران شد. او به اشتباه سیاسی فاحشی که برخی از جریان‌های سیاسی در برخورد با جمهوری اسلامی ایران مرتکب میشوند اشاره کرده و گفت باید این استدلال را که "دشمن دشمن من، دوست من است" دورانداخت.

در ادامه برنامه عباس ماندگار دبیر تشکیلات حزب در غرب کانادا و دبیر کمیته حقوق بشر CAW لوکال ۳۳۳ ضمن تشکر از حاضرین در میدان و مجمع عمومی اشغال ونکور گفت ما اینجا جمع شده‌ایم که عزیزان زندانیان را آزاد کنیم. عباس ماندگار اشاره کرد که کارگران دستگیر شده در تبریز چند هفته قبل

شعارهای ما علیه جمهوری اسلامی و در دفاع از کارگران زندانی را همراهی کردند و یکی از سازماندهندگان آنها طی مصاحبه‌ای پیام همبستگی خود را با کارگران ایران اعلام کرد. جوانانی بودند که شعارهای ما را همراهی کرده و مرگ بر جمهوری اسلامی می‌گفتند. تجمع کنندگان سپس در مقابل ساختمان بی بی سی فارسی نیز تجمع کردند و شعار دادند. بر روی یکی از پوسترها نوشته شده بود که بی بی سی چشم‌های خود را در مورد وضعیت زندانیان سیاسی در ایران مینبندد.

کانادا، تورنتو:

به مدت دو ساعت با بلندکردن دهها پرچم، نر، پلاکارد و همچنین عکسهای از کارگران زندانی توجه هزاران نفر را به بی حقوقی کارگران در ایران جلب کردیم. یدی محمودی به زبانهای انگلیسی و فارسی برای مردم صحبت کرد. تظاهر کنندگان شعارهایی را علیه جمهوری اسلامی به زبانهای انگلیسی و فارسی سر دادند از جمله: کارگر زندانی آزاد باید گردد، زندانی سیاسی آزاد باید گردد، حکومت اسلامی سرنگون سرنگون، مرگ بر جمهوری اسلامی، مرگ بر سرمایه، زنده باد سوسیالیسم، رژیم اسلامی باید برود.

<http://tiny.cc/x0kcf>

ونکور:

صدها تن از مردم آزادخواه در مرکز ونکور همبستگی خود را با کارگران زندانی در ایران اعلام کردند. بعد از ظهر روز شنبه ۵ نوامبر میدان آرت گالری در مرکز شهر ونکور شاهد ابراز احساسات پرشور مردم آزادخواه و انساندوست در همبستگی با کارگران و زندانیان سیاسی در ایران بود.

آکسیون بین المللی برای آزادی زندانیان سیاسی در ونکور رسماً مورد حمایت جنبش "اشغال ونکور" قرار گرفته و بخشی از برنامه اعلام شده برای بعد از ظهر روز شنبه بود. این مراسم که از ساعت ۳ و نیم تا ۵ از تریبون اصلی میدان آغاز شد همچنین مورد پشتیبانی شورای کارگران شهر، اتحادیه رانندگان اتوبوس و شماری از سازمانها و

زیر فشار اعتراضات موقتا از زندان آزاد شدند. منتها جمهوری اسلامی از این تاکتیک استفاده میکند که فعالین کارگری را بدون هیچ دلیلی دستگیر و سپس با وثیقه‌های سنگین از زندان رها میکند. یعنی که زندگی آنها و بستگانشان را به گروگان می‌گیرد که آنها را از فعالیت آزادیخواهانه و حق طلبانه شان باز دارد. عباس ماندگار با نشان دادن عکس تعدادی از کارگران زندانی به جرایمشان! اشاره کرد که عبارت بودند از تلاش و مبارزه برای ایجاد تشکل کارگری و صنفی، تلاش برای دفاع از کودکان کار و در مورد معلمان دربند، برای حرمت انسانی خود و دانش آموزانشان. شرکت کنندگان در این آکسیون با تکرار شعارهای "آنها را آزاد کنید" عباس ماندگار را همراهی کردند.

سخنران دیگر بهزاد از ایران سولیداریتی و نکور بود که با یادآوری انقلاب مردم ایران و مشابهت انقلابات ایران و مصر و سوریه و اعتراضات اسپانیا و یونان و نیویورک و ونکور، به ارتباط این آکسیون با مبارزات جاری در سطح بین المللی علیه وال استریت و سیاستهای غیر انسانی نظام سرمایه داری جهانی اشاره کرده و به افشای نمایندگان محلی این سیاستها پرداخت.

تاویس، یکی از فعالین جنبش اشغال ویکتوریا، در مورد یک زندانی سیاسی در کانادا، دیوید آرتور جانسون صحبت کرد که بخاطر شروع آکسیون اشغال ویکتوریا در میدان اصلی شهر به جرم نقض مقررات شهرداری دستگیر و زندانی شده و در ششمین روز اعتصاب غذای خود بسر میبرد. او از همه درخواست کرد که به زندانی شدن این یار و دوست ما اعتراض کنند.

سخنران بعدی مصطفی صابر بود که خود را یکی از فعالین کارگری در سالهای انقلاب ۷۹ معرفی کرد. او گفت که مایل است همبستگی عمیق کارگران، زنان مبارز، جوانان و عموم مردم ایران با این جنبش مجمع عمومی و اشغال ونکور، اشغال وال استریت و اشغال همه چیزهایی که باید اشغال شود را اعلام کند. مصطفی گفت که ما با

جنبش مجمع عمومی کاملاً آشنایم. این جنبش جنبش ماست. ما در انقلاب ۱۹۷۹ در ایران شوراهای کارخانه‌ها و شوراهای محلات و بنکها را راه انداختیم و همه آنها توسط مجمع عمومی اداره می‌شدند. زنده باد جنبش اشغال و

زنده باد جنبش مجمع عمومی! آخرین سخنران مراسم شهره از زندانیان سیاسی سالهای سیاه ۶۰ بود که همبستگی عمیق خود با این جنبش را اعلام کرد و خواستار آزادی زندانیان سیاسی و رهایی از کابوس جمهوری اسلامی در ایران شد. در خلال برنامه، حاضرین در ۳ نوبت از ترانه‌های زیبای سیاسی و پراساس یک هنرمند محلی که به زبان اسپانیایی و با گیتار اجرا میشد لذت بردند.

عکسهای کارگران زندانی در سن اصلی نصب شده بود و همینطور شعارها و بنرهای مختلفی بر چادر و روی میز اطلاعاتی جریانات سیاسی مختلف قرار داشت. پتیشن مربوط به این روز به امضا گذاشته شد و اطلاعاتیه‌های کمپین برای آزادی کارگران زندانی پخش گردید.

ویدئو کلیپ از برنامه ونکور در دفاع از کارگران زندانی و همچنین دفاع از جنبش اشغال ونکور، ۵ نوامبر

http://www.youtube.com/watch?v=_ZIWPSI52r4

نروژ، اسلو

تجمع اعتراضی در اسلو در جلوی در ورودی سفارت جمهوری اسلامی برگزار شد و تعداد چشمگیری در این آکسیون حضور به هم رساندند. پلاکاردهایی در دست تظاهرات کنندگان بود و بعد از قرائت یک بیانیه، شعارهایی علیه جمهوری اسلامی و در دفاع از زندانیان سیاسی و کارگران زندانی سر داده شد که عکس‌العمل سفارتها را با گرفتن عکس از پشت پنجره سفارت برانگیخت. جمعیت با هو کردن سفارتی‌ها و با شعار مرگ بر جمهوری اسلامی عکس‌العمل نشان دادند. یکی از شرکت کنندگان با اعتراض به پلیس که جمعیت را در محاصره داشت گفت که شما از جانینان اسلامی محافظت می‌کنید و ما را در محاصره گرفتاراید. در طول

برنامه سخنرانیهای مهیجی از طرف شرکت کنندگان به عمل آمد که ضمن اشاره به مبارزات کارگران و مردم ایران، به ضرورت پیوند جنبش ۹۹ درصد و جنبش کارگری با آن در سراسر جهان اشاره میکردند.

فرانسه، لیون:

در لیون در مرکز شهر میتینگی برای آزادی کارگران زندانی با کمک فعالین این کمپین و تعدادی از فعالین اتحادیه کارگران بیکار س ژ ت برگزار شد. جمعیت شرکت کننده عکس‌های کارگران زندانی را به دست گرفته و پتیشن ویژه این روز برای امضا و جلب حمایت روی میز گذاشته شده بود.

هلند، آمستردام:

تجمع اعتراضی در شهر آمستردام همزمان بود با تظاهرات ۹۹ درصدیها. این تظاهرات از سوی جریانات مختلفی حمایت شده بود. در این آکسیون در این مراسم، علاوه بر فرشته مرادی که مجری این برنامه بود، تعدادی از فعالین احزاب سیاسی مخالف جمهوری اسلامی به زبانهای هلندی و فارسی سخنرانی کردند و از وضعیت کارگران زندانی و زندانیان سیاسی و مبارزات کارگران و مردم ایران برای سرنگونی جمهوری اسلامی سخن گفتند. عکس‌های کارگران زندانی و پتیشن کمپین برای آزادی کارگران زندانی نیز با استقبال مردم روبرو شد. از سوی تلویزیون خبری آمستردام فیلم و گزارش تهیه شد.

<http://www.youtube.com/watch?v=6UpaqtCmj7c>

ایتالیا، بولزانو

در ایتالیا در پولزانو در مرکز شهر میز اطلاعی گذاشته شد. تعداد قابل توجهی از مردم این پتیشن را امضا کردند. در روزهای آینده نیز کمپین امضای پتیشن در این شهر ادامه خواهد یافت. بنا به گزارش یکی از فعالین کمپین برای آزادی کارگران زندانی در ایران، قرار است حزب کمونیست ایتالیا نیز این پتیشن را روز شنبه این هفته در کنفرانس خود به امضا بگذارد.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی

شهلا دانشفر shahla_daneshfar@yahoo.com
00447779898968

بهرام سروش

bahram.soroush@gmail.com
0044-7852 338334

<http://free-them-now.blogspot.com/p/>

شماره حساب و تلفن تماس برای کمک مالی

کمک مالی خود را میتوانید آنلاین از هر جای دنیا به مراجعه به سایت زیر (از طریق paypal) ارسال کنید. لطفا قید کنید که کمک ارسالی شما برای کانال جدید است:

<http://www.countmein-iran.com>

سوئد:

Sweden, Post Giro: 639 60 60-3

account holder: IKK

برای کمک مالی به کانال جدید در سوئد همچنین میتوانید با فواد روشن با شماره تلفن ۰۷۰۸۷۷۱۴۵۳ تماس بگیرید، تا با دادن شماره حساب خود اتوماتیک هر مقدار که مایل باشید از حساب شما برداشته شود.

آلمان:

583657502 Germany, Rosa Mai, Konto. Nr.:

Bankleitzahl: 37010050, Post Bank

کانادا:

, Scotiabank Canada, ICRC

Dixie Rd, Mississauga, L4W 2R1 4900

Account #: 84392 00269 13

هلند:

Bank: RABOBANK, Darande hesab: FVIVN

Shomare hesab: 15 13 50 248

Adres: EINDHOVEN

IBAN No: NL74 RABO 0151 350 248

آمریکا:

Bank of America

277 G Street, Blaine, WA 98230

phone # 1-360-332-5711, Masoud Azarnoush

Account number : 99 - 41581083

wire: ABA routing # 026009593

swift code : BOFAUS3N

شماره حساب انگلیس ویژه کمک از انگلیس و از هر کشور دیگر:

England, Account nr. 45477981

sort code: 60-24-23, account holder: WPI

, Bank: NatWest branch: Wood Green

81 4779 IBAN: GB77 NWBK 6024 2345

NWBK GB 2L BIC:

سوالی دارید میتونید با شماره های زیر تماس بگیرید:

از اروپا: سیامک بهاری: ۰۰۴۶۷۳۹۸۶۸۰۵۱

کانادا و آمریکا: فاتح بهرامی: ۰۰۱۴۱۶۷۲۹۷۲۵۷

مصطفی صابر: ۰۰۱۶۰۴۷۳۰۵۵۶۶

از ایران: عبیل گلپریان ۰۰۳۵۸۴۰۵۷۵۸۲۵۰

کمک مالی به تلویزیون کانال جدید

کمک مالی حوزه انترناسیونال در ماههای مرداد و شهریور ماه ۱۳۹۰ به کانال جدید يك میلیون و دوست هزار تومان (

انترناسیونال

را بخوانید و وسیعاً تکثیر و پخش کنید

سیاسی در ایران

میشن فری ایران

حزب کمونیست کارگری ایران

حزب کمونیست ایران

اتحاد بین المللی در حمایت از

کارگران در ایران

ایران سولیداریتی

ایران سولیداریتی، ونکور

ایران سولیداریتی، تورنتو

شورای کارگری ونکوور و حومه

Vancouver district Labour

council

اتحادیه کمون کونگسینگر، نروژ

اتحادیه کارگران راه دورو جیبیا،

ژاپن

اتحادیه کارگران بیکار س ژ ت،

شاخه لیون فرانسه

اتحادیه رانندگان اتوبوس، ونکور

شعبه ۳۰ اتحادیه کارگران خدمات

اجتماعی در سوئد

جنبش اشغال در ونکور

اتحاد بین المللی در حمایت از

کارگران در ایران- واحد لندن

شورای همبستگی با مبارزات مردم

ایران - لندن

شورای پشتیبانی از مبارزات مردم

ایران- تورنتو

کمیته یادمان کشتار زندانیان سیاسی

دهه ۶۰ در ایران - مونترال

اتحاد چپ ایران در خارج از کشور

حزب کمونیست کارگری ایران-

حکمتیت

سازمان فدائیان (اقلیت)

شبکه همبستگی کارگری هامبورگ

شورای هماهنگی ایرانیان هامبورگ

سه شنبه‌های همبستگی، کمیته

قبرس میشن فری ایران

نهادهای همبستگی با جنبش

کارگری در ایران - خارج کشور

شورای حمایت از مبارزات

آزادخواهانه مردم ایران- استکهلم

انجمن همبستگی فعالان تبعیدی-

ترکیه

حزب کارگران نروژ

شاخه استکهلم حزب چپ سوئد

سخنگوی کمپین اعتراضی

Jarrow March 1 در انگلیس

ندا برای آزادی، ونکور

کمپین برای آزادی کارگران زندانی

۶ نوامبر ۲۰۱۱

شهلا دانشفر

00447779898968

بهرام سروش

0044-7852 338334

گزارشی از آکسیون‌های گسترده و ... از صفحه ۹

یونان، آتن:

در آتن نیز آکسیون اعتراضی برای آزادی کارگران و زندانیان سیاسی در ایران در یکی از نقاط مرکزی شهر برگزار شد. در این محل نیز اطلاعاتی گذاشته شده بود که عکس‌های کارگران زندانی در اطراف آن نصب شده بود. اطلاعاتی‌های کمپین برای آزادی کارگران زندانی بزبان یونانی در جمع دانشجویان و مردم پخش شد و پتیشن به امضا گذاشته شد. پوسترهایی از کارگران زندانی و پلاکاردهایی تحت عنوان همبستگی و اتحاد کارگران جهان و آزادی زندانیان سیاسی به زبانهای یونانی و انگلیسی بر درب ورودی دانشگاه پلی تکنیک آتن نیز نصب شد.

ترکیه، آنکارا:

در آنکارا تجمع در پارک قو در چند متری سفارت جمهوری اسلامی برگزار شد و علیرغم مشکلات بسیاری که پناهجویان برای شرکت در تجمع داشتند، جمعیتی بیش از صد نفر از شهرهای مختلف برای شرکت در این تجمع خود را به آنکارا رسانده بودند. شعارهای مرگ بر جمهوری اسلامی يك دم قطع نمیشد. از روزنامه حریت با چند تن از شرکت کنندگان مصاحبه شد و عکس و خبر تهیه گردید. در مقابل سفارت ماموران جمهوری اسلامی از شرکت کنندگان عکس و فیلم میگرفتند. پلیس از کشیده شدن تجمع به مقابل درب اصلی سفارت جلوگیری کرد.

قبرس:

در سه شهر قبرس آکسیون اعلام شده بود. طبق گزارشی که از یکی از این آکسیون‌ها به ما رسیده است، آکسیون علیرغم کسب مجوز قبلی با اخلاص پلیس روبرو شد و یکی از شرکت کنندگان برای مدت کوتاهی بازداشت شد، با اینهمه آکسیون اجرا شد ولی پلیس از گرفتن عکس جلوگیری کرد.

تصاویری از آکسیون‌ها را

میتوانید در اینجا ملاحظه کنید:

<http://rowzane.com/fa/annonce-archiev/82-reports/8251-1390-08-14-19-46-05.html>

لازم به توضیح است که در ۳۴ شهر در ۱۶ کشور اعلام آکسیون و تظاهرات شده بود که هنوز از تعدادی از آنها گزارشی نرسیده است. آکسیون سراسری ۵ نوامبر (۱۴ آبان) حرکت موفقی در دفاع از کارگران زندانی و زندانیان سیاسی در ایران بود که همبستگی بسیاری را به خود جلب کرد. این آکسیون‌ها ما را در موقعیت بهتری برای تداوم مبارزه برای آزادی کارگران زندانی و زندانیان سیاسی در ایران قرار داده است و ما با تمام قوا این مبارزه را ادامه خواهیم داد.

کمپین برای آزادی کارگران زندانی "از همه احزاب و نهادها، اتحادیه‌های کارگری و تک تک دست اندرکاران و دوستانی که آکسیونی سازمان دادند و یا در این آکسیون‌ها شرکت کردند، آنرا تبلیغ کردند و نیز رسانه‌هایی که آنرا تحت پوشش قرار دادند و صدای کارگران و زندانیان سیاسی در ایران را به گوش دیگران رساندند، صمیمانه قدردانی میکند.

پتیشن زیر در اکثر این آکسیون‌ها توسط مردم به امضا رسید:

در همبستگی با کارگران زندانی در ایران

ما امضا کنندگان زیر:

۱- همبستگی خود را با کارگران ایران و خواست آزادی فوری کارگران زندانی و کلیه زندانیان سیاسی اعلام میکنیم.

۲- جمهوری اسلامی را بخاطر تعقیب و سرکوب کارگران و رفتار تحقیرآمیز با آنها محکوم میکنیم.

۳- ما خواهان انزوای بین المللی جمهوری اسلامی و اخراج آن از همه سازمان‌ها و نهادهای بین المللی هستیم.

۴- ما قویا از مبارزات کارگران و مردم ایران برای سرنگونی جمهوری اسلامی و برای آزادی، رفاه، عدالت، برابری و یک جامعه انسانی حمایت میکنیم.

لیست احزاب و نهادهایی که تظاهرات‌ها و پیکت‌های روز ۵ نوامبر را فراخوان دادند و یا آنرا مورد حمایت قرار دادند:

کمپین برای آزادی کارگران زندانی

کمیته مبارزه برای آزادی زندانیان

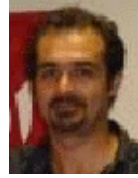
زنده باد همبستگی بین المللی کارگران

تصاویر از تظاهرات ۵ نوامبر (۱۴ آبان) روز اعتراض جهانی برای آزادی کارگران زندانی و زندانیان سیاسی

زندانی سیاسی آزاد باید گردد!

رهبری که دیگر به هیچکس اعتماد ندارد! هادی وقفی

از زمان صحبت های خامنه ای در جمع دانشجویان کرمانشاه در مورد احتمال تغییر قانون اساسی و پارلمانی شدن ریاست جمهوری تا درگیریها و مجادلات در مجلس بر سر استیضاح وزیر اقتصاد پیرامون پرونده اختلاس سه هزار میلیارد تومانی و نیز تا موضوع جنجال برانگیز طرح سؤال از محمود احمدی نژاد در مجلس رژیم که "بزرگان نظام" کش دادن آن را هم به مصلحت ندانسته اند، می توان بعنوان دوره جدیدی نام برد که طی آن بحران ها و اختلافات داخلی حکومت اسلامی وارد فاز جدیدی شده اند. خامنه ای در آن جمع همچون تمام دیکتاتورها که در آخرین روزهای حکومترانی شان در توهم گرفتار می شوند، از "دردر" انتخابات و بقول خودش تغییر قانون اساسی یا تبدیل نظام ریاستی به پارلمانی سخن گفت. در واقع کابوس انقلاب ۸۸ ولی فقیه را رها نمیکنند و به این نتیجه رسانده که عطای نمایش انتخاباتی را به لقاییش ببخشند و خودش را خلاص کنند. اما چقدر دیر و چه راه حل احماقانه ای! درسهای دیگر رژیم به شخص

خود باز می کرد! باید گفت این اندازه اختلاف و پویسیدگی در کاست قدرت جمهوری اسلامی، خودبخود و یک شبه بوجود نیامده است. جدای از آنکه رژیم اسلامی اساسا بدلیل تناقض با ابتدایی ترین خواسته های انسانی، همیشه بحران داشته و اختلاف و افشاگری کار هر روزه مقامات مذهبی بوده است اما اینکه چرا در شرایط کنونی، طرح سؤال از رئیس جمهور اینقدر گره میخورد و آبروریزی هرچه بیشتر حکومتیان را پیش روی مردم قرار میدهد، دقیقا به علت وضعیت جدیدی است که بخصوص پس از انقلابات منطقه بر کل جهان حاکم شده است. وقتی "بزرگان نظام" کش دادن مسائل را به مصلحت نمی دانند، اساسا به این دلیل است که در شرایط کنونی، "کش دادن" موجب سربرآوردن بحران های غیرقابل کنترل است. بخوبی می دانند که مردم از حکومت اسلامی متنفر و منزجرند و افشای هر موردی از دزدی و چپاول و پشت سر آن، آسمان و ریسمان را بهم بافتن، فقط ممکن است باز هم بهانه ای به دست مردم مترصد بدهد و خشم عمومی موجود را عمیق تر کند و بس. به همین دلیل هم هست که "علی مطهری"، نماینده تهران که در اعتراض به اقدام هیئت ریسبه مجلس استعفا

داد و سپس استعفايش را پس گرفت، اقدام مجلس در به تاخیر انداختن رسیدگی به موضوع طرح سؤال از رئیس جمهور را، بدلیل ترس مجلسیان از پرونده های زیر بغل احمدی نژاد می داند. دزدان به جان هم افتاده اند. هم از یکدیگر می ترسند و هم از مردم و در یک کلام، به مهلکه ای که جمهوری اسلامی برای خود درست کرده است، از هر زاویه ای که نگاه شود، نتیجه فقط رویارویی حکومت با یک بحران اساسی و یک ازهم پاشیدگی کامل سیاسی در داخل و خارج است. اینبار بسان هر روز و هر ماه دو یا سه سال پیشتر تا اکنون، تکاپوی دیوانه وار برای قدرتمندی شیداانه و نیز تلاش برای هرچه بیشتر مستحکم کردن بساط پویسیدگی دیکتاتوری در مقابل انقلاب مردم به خیال سرکوب انقلاب. خامنه ای دیوانه وار میخواهد تمامی قدرت را بطور مستقیم قبضه کند. میخواهد باصطلاح همین اندازه از جمهوریت نمایی و مضحك رژیم را هم حذف و "حکومت اسلامی" و قدرت مطلقه خود را جایگزین آن نماید تا شاید باین وسیله شاخ و شانه ای کشیده باشد هم به رقیبان و مخالفانش در داخل حکومت - که در چارچوب آن دیگر به هیچکس و هیچکس از دست پرورده هایش اعتماد ندارد - و هم به مردمی که همی نمایش انتخاباتی را

آزاده را فرامیخواند تا اجازه ندهند تا پروپاگانداي جنگی و میلیتاریزه کردن فضا توسط رژیم بر مبارزه و تلاش های آنها برای تحقق خواستهای برحق شان در کارخانه و دانشگاه و محل زندگی سایه اندازد. اجازه ندهند جریانات ناسیونالیست و مدافع جمهوری اسلامی به بهانه خطر جنگ و دشمن خارجی تیغ اعتراض و مبارزه مردم علیه جمهوری اسلامی را کند کنند. در هیچ شرایطی نباید مبارزه علیه

هرگونه حمله نظامی و یا میلیتاریزه کردن فضای جامعه، نقشه های "رژیم جنجی" از بالای سر مردم و یا دفاع از جمهوری اسلامی و توجیه آن به بهانه جنگ است. حزب اعلام میبکند که تنها راه مقابله واقعی با هرگونه احتمال جنگ و به آتش کشیدن زندگی مردم و یا پایان دادن فوری به جنگ و میلیتاریسم گسترش مبارزه علیه رژیم جمهوری اسلامی و سرنگونی آن به نیروی انقلابی مردم است. در خارج کشور و در سطح بین المللی حزب همچون گذشته برای تحریم سیاسی و انزوای بین المللی رژیم اسلامی از قبیل بستن سفارت خانه ها و اخراج آن از تمامی نهاد بین المللی تلاش میکند. حزب همچون گذشته به افشای بی امان جمهوری اسلامی و همه مدافعان خجول و وقیح آن و همینطور مماشات دول غربی با جمهوری اسلامی همت میگمارد. در داخل کشور حزب همه زنان و مردان و همه کارگران و مردم

نه جنگ، نه بمب، نه دفاع از ...

از صفحه ۱

از تبعات این نوع تبلیغات و تهدیدات جنگی فعال شدن نیروهای ملی-اسلامی حافظ نظام در اپوزیسیون جمهوری اسلامی و بالا گرفتن دفاع ناسیونالیستی از رژیم اسلامی از سوی نیروهای راست اپوزیسیون است. از اینرو ما نه تنها هرگونه جنگ و اقدام و تحریک میلیتاریستی از سوی هریک از دو قطب ارتجاعی این تقابل را شدیداً محکوم میکنیم، بلکه در برابر هرگونه دفاع آشکار و پنهان از رژیم جمهوری اسلامی و کند کردن مبارزه برای سرنگونی حکومت به بهانه جنگ و یا تهدیدات جنگی قاطعانه می ایستیم. حزب کمونیست کارگری بار دیگر اعلام میکند که مخالف تولید و نگهداری و کاربرد هرگونه سلاح اتمی توسط هر دولت و هر جریانی و بطریق اولی جمهوری اسلامی است. مخالف

انترناسیونال

نشریه حزب کمونیست کارگری

سردبیر: کاظم نیکخواه

kazem.nikkhah@gmail.com

دستیار سردبیر: شهاب دانشفر

هماهنگ کننده صفحه بازتاب: بهروز مهرآبادی

ای میل: anternasional@yahoo.com

انترناسیونال هر هفته روز جمعه منتشر میشود

مرگ بر جمهوری اسلامی! زنده باد جمهوری سوسیالیستی!